

Stadsplein (fridstadtor)

Ontwerp voor een stadsplein (fridstadtorget), Eskilstuna, Zweden.

Client: Gemeente van Eskilstuna
Project: 2005, in samenwerking met Holger Schmidt (architect) en Patrick Verhoeven (stedenbouwkundig ontwerper)
Budget: onbekend
Status: internationale ontwerpwedstrijd

Eskilstuna's centrale plein ligt aan een kruispunt van twee belangrijke assen die de rivier verbinden met het station en de nieuwe stad met de oude wijk. Het plein zelf heeft een geweldig potentieel voor activiteiten en om een belangrijke stedelijke ruimte te worden in de stad. Het plein faalt echter om de inwoners van Eskilstuna aan te trekken vanwege het armoedige oppervlak dat verdeeld is in kleinere ruimtes die het moeilijk maken overzicht te krijgen en over te steken. Het meubilair van het plein (stoelen, lichten, beplanting) is her en der en chaotisch geplaatst en leiden de gebruiker af van de aanwezige prachtige architectonische diversiteit in de gevels van het plein.

De eerste stap was het creëren van een stedelijke polariteit door mensen te verleiden van de al drukke winkelstraat (zuidelijk eind) naar het noorden van het plein. Dit werd bereikt door het organiseren van nieuwe openbaar vervoer haltes aan de noordkant en door de toevoeging van een nieuw gebouw met een substantieel nieuw programma zoals winkels, restaurant, en parkeerplaatsen voor fietsen. Dit gebouw vormt tevens een nieuwe doorgang naar het plein. Het plein is daarna ontdaan van alle kleine plekken (met behoud van bijna alle bestaande bomen) en van gevel tot gevel bekleed met een materiaal met verschillende afwerkingen om zo een "huiskamer" te vormen. De speciaal ontworpen lichtobjecten spelen met dit originele thema. Subtiel hoogteverschillen scheiden de verschillende dynamieken van voetgangers en auto's, als ook van cafés, zitgebieden, markten en andere activiteiten en verdelen het plein in stromen en statische plekken.

Om nieuwe manieren van gebruik en ervaring van het plein te stimuleren is besloten om het oppervlak van de ruimte zelf te krommen. De hoofdwinkelstraat die het plein in tweeën deelt door zijn breedte vormt de as waarover het oppervlak zich kromt of uitgetrokken wordt. Aan de zuidkant van de as is het plein verlaagd om te kunnen overstroom, wat een ijsbaan vormt in de winter en een zitgebied met vijver in de zomer. Aan de noordzijde van het plein wordt het oppervlak uitgetrokken over het nieuwe gebouw om een opgetild gebied te creëren met uitzicht over de rivier en terug naar het plein zelf. Dit deel van het plein vormt de katalysator voor allerlei nieuwe (georganiseerde) activiteiten zoals een podium, restaurant, terras en vrijetijd activiteiten zoals rolschaatsen, chillen en zonnebaden. Op deze manier stimuleert het nieuwe oppervlak het idee van een 'menselijk theater', mensen worden zelf het onderwerp van hun eigen theater.

